

POSTANOWIENIE

Dnia 06 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Sajur- Kordula

po rozpoznaniu w dniu 06 listopada 2013r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi J. N.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wznowienie postępowania

w przedmiocie zażalenia skarżącego na zarządzenie przewodniczącego z dnia 11 lutego 2013r.

postanawia:

1. odrzucić zażalenie;

2. zwrócić ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz skarżącego – J. N. kwotę 30 zł (słownie: trzydzieści złotych) z tytułu uiszczonej opłaty sądowej od zażalenia.

SSO Magdalena Sajur- Kordula

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 23 sierpnia 2013 r. skarżący J. N. został zobowiązany do usunięcia braków formalnych zażalenia od zarządzenia przewodniczącego z dnia 11 lutego 2013r. przez oznaczenie (wskazanie) strony pozwanej - w terminie tygodniowym od odręczenia wezwania, pod rygorem odrzucenia zażalenia z pouczeniem, iż pismo uzupełniające braki winno być złożone w dwóch egzemplarzach – również pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Zarządzenie powyższe zostało doręczone skarżącemu w dniu 03 września 2013 r. (k. 338 -zpo) i w przepisany terminie do dnia 10 września 2013 r. braki nie zostały uzupełnione w sposób prawidłowy. Skarżący nie wskazał prawidłowo strony pozwanej a w szczególności nie dołączył odpisu pisma datowanego na dzień 08 września 2013 r.

Wymogi formalne dla zażeń określa art. 394 § 3 k.p.c., zgodnie z którym zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również związane uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów. Zatem przepis ten odsyła do ogólnych warunków jakie winno spełniać pismo procesowe nakazując, aby również specyficzne pismo procesowe, jakim jest zażalenie, warunki te spełniało. Zgodnie z art. 128 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych.

Niedołączenie odpisów pism procesowych, względnie załączników do tych pism, stanowi brak, który co do zasady podlega uzupełnieniu w trybie przewidzianym w art. 130 k.p.c. Zasada ta jednak doznaje wyjątku w sytuacji gdy pismo procesowe ma stanowić uzupełnienie braków formalnych apelacji lub zażalenia. Nie jest skutecznym uzupełnieniem

braków formalnych ww. środków zaskarżenia złożenie pisma procesowego również dotkniętego brakami formalnymi, albowiem w tym zakresie art. 370 k.p.c. wyłącza możliwość zastosowania art. 130 § 1 k.p.c.

Powyższe stanowisko znalazło swoje odzwierciedlenie również w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29.07.2003 r. (III PZP 10/03, OSNP 2004/3/43), gdzie Sąd ten stwierdził, że do niepodpisanego pisma wskazującego wartość przedmiotu zaskarżenia na wezwanie o uzupełnienie braków apelacji nie stosuje się art. 130 § 1 i 2 k.p.c. W uzasadnieniu zaś wprost wyraził pogląd o charakterze ogólnym, zgodnie z którym nieuzupełnieniem braków formalnych apelacji jest nie tylko niewykonanie wezwania, ale także jego nieprawidłowe wykonanie. Powoduje to konieczność jej odrzucenia w trybie art. 370 k.p.c., przez co wyłączona jest możliwość stosowania art. 130 k.p.c. do takiego pisma. Ponadto przyjął także, iż przepisy odnoszące się do uzupełnienia braków formalnych apelacji pełnią również funkcję dyscyplinującą, a ich stosowanie nie może prowadzić do przewlekania postępowania, w związku z czym „strona powinna mieć możliwość uzupełnienia braków apelacji tylko jeden raz. Jeżeli z niej nie skorzystała w sposób odpowiedni, to powinna ponieść tego konsekwencje”.

Sąd Okręgowy opisane stanowisko Sądu Najwyższego w pełnej rozciągłości podziela.

Powyższe rozważania znajdują pełne zastosowanie również w sytuacji niedołączenia przez skarżącego odpisu pisma procesowego stanowiącego uzupełnienie braków formalnych zażalenia zwłaszcza, że strona była pouczona w wezwaniu o obowiązku złożenia pisma wraz z odpisem.

Mając powyższe na względzie, w związku z nieprawidłowym usunięciem braków zażalenia, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. art. 397 § 2 k.p.c., należało orzec jak w sentencji.

O zwrocie opłaty w pkt 2 sentencji postanowienia orzeczono na podstawie art. 79 ust.1 pkt 1b ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2010r. Nr 90; poz. 594 ze zm.)

SSO Magdalena Sajur- Kordula

z/ odpis postanowienia doręczyć stronom z pouczeniem o zażaleniu